

RENOUACIÓ

SETMANARI REPUBLICÀ CATALÀ

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PRIM, 201

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis, Intercal'lats i Remitits

Preus convencionals

L'ASSEMBLEA MAGNA

Malgrat els entorpiments i la pressió brutal exercida pel govern tirànic d'en Dato, l'Assemblea dels parlamentaris espanyols a Barcelona, ha tingut efecte.

Es veritat que no's celebrà en el històric Saló de Cent del municipi barceloní, com s'havia anunciat, més no fou això obstacle suficient perquè es deixessin de prendre'ls mateixos acords que's proposaren i que no són altres que'ls que l'interès suprem de la patria reclama.

Els efectes foren d'idèntics resultats, car l'èxit de l'Assemblea, més que del punt on s'efectués, depenia de l'importància dels acords que en ella's prenguessin i de l'enèrgica actitud que adoptessin els senyors assembleistes. I, com que tant els acords, com l'actitut gallarda d'aquells, al nostre entendre respongué perfectament a la valenta propaganda que s'havia fet, no tenim cap reparo en afirmar que l'acte del dijous el conceptuem de transcendència excepcional, tal volta com el principi de la nova era de renovació que ja's respira avui en tots els estaments de la nació.

L'Assemblea del dia 19, qualificada amb acert de magna, fou senzillament un triomf per a la causa de Catalunya, una esperança per a la reconstitució d'Espanya i una glòria indiscutible per a la Democràcia.

Beneim, doncs, la jornada del passat dijous,

Qüestions municipals

CONCELLERS

Els concellers o regidors del Municipi, són els funcionaris cridats, per la sanció del sufragi popular, per a desempenyar l'estudi, del·liberació i resolució de tots els assumptes municipals. No anirem a l'enumeració de tots els requisits indispensables que fan falta a tot individu per a ésser regidor, així com tampoc a estudiar el procediment, que per altre part tot-hom se sab de memòria, d'exercitar el dret del sufragi, puix en l'actualitat, degut a la vitalitat política de les col·lectivitats, ja tot-hom sab més que la doctrina els articles de la vigent llei electoral.

Concretarem, sí, en aquest article, quines són, en nostre sentir, les obligacions ineludibles de tot bon regidor en relació directa a l'afavoriment dels interessos immediats de la col·lectivitat que contribueix a regir, àdhuc que les obligacions morals que pel sol fet de haver sigut escollit per al regim del poble, li constitueix un manament imperatiu.

Recordem que en un article anterior dèlem i provavem que l'exercici del càrrec de regidor no és tant solament administratiu, en l'absoluta significació de la paraula, puix que sí així fós, tant se valdria posar a la direcció de l'ajuntament persones tècniques en administració i comptabilitat, seguint el procediment nort-americà. Així, doncs, la funció administrativa és tant sols un aspecte de la funció municipal, aspecte que pot-ser en la vida pràctica és el més important, donada l'actuació perniciosa que s'ha imprimit a la política, descendint, en la majoria dels pobles, a un odiós personalisme, que fa d'aquesta funció administrativa una arma de revenja del que ocupa'l primer lloc municipal en contra de sos enemics polítics, desenrotllant-se així l'anomenat *caciquisme*. D'aquí en neixen sovint aquestes explosions populars anomenades solidaritats administratives, qual obra pràctica, per çó, és sempre negativa, puix que l'administració, com hem dit més amunt, no és l'essència municipal. Això no obstant, no cal dir que la primera condició que hem d'exigir als regidors, és que siguin absolutament honorats. I no sols honorats en el sentit que vulgarment se diu aquesta paraula, o sigui que no's fiquin cap diner de la municipalitat a la butxaca, sino que amb la seva constant actuació privin als demés dependents del municipi de fer tant baixa acció.

Are bé, aquelles obligacions morals a que estan subjectats els regidors són de dues

menes: la primera, és l'acció municipal en el sentit de fer progressar a la col·lectivitat representada; i la segona, el combatre l'inactivitat u omissió d'aquella acció creadora de riquesa i benestar pel municipi, àdhuc l'omissió de l'energia en el deure de fer complir a tots els associats totes aquelles lleis, regles i manaments que en llahor al profit comú perjudiquen a voltes alguns interessos particulars. Aquesta és, a voltes, la qüestió capital i que més apassiona en el funcionament dels municipis, per part de sos regidors, puix estem acostumats, en la política a l'ús, a veure que l'home que's *sacrifica* i dona'l seu nom per a anar a regir els destins del poble, no ho fa amb aquella altesa de mires i en benefici de la col·lectivitat, ans al contrari, és un motiu més d'orgull personal per aital enlairament i una arma més per a afavorir, des de l'ajuntament, els seus interessos particulars, si'n té, i els dels seus amics per dessorre de tot.

D'aquestes consideracions resulta que la paraula honradesa administrativa no s'ha de entendre en el sentit material de *no robar*, sino que s'ha de definir com a resultat de l'actuació global del conceller en el compliment del seu deure, en el sentit indicat d'acció, i sa perseverància en profit dels interessos morals i materials de la comunitat. No n'hi ha prou de que personalment no robi; ha d'impedir que's defraudi en el sentit de deixar de retre efectius els legals ingressos i ha de propulsar amb son treball i constant actuació per a que'ls cabals s'esmercin en forma que puguin aprofitar-se'n tots i cada un dels veïns del conglomerat municipal.

L'Espanya amorfa

Enfront de la situació actual de Catalunya i dels aconteixements que esdevindràn, no puc menys que expressar el meu fons de pessimisme, davant la visió estranya que'm suggereixen aquestes llunyes terres de parla castellana. Amb nosaltres, catalans, si bé existeixen moltes diferències entre llurs partits polítics i aquests són varis, posseim un ideal comú que'ns fa grans per damunt de totes les misèries de la vida i aquest és la defensa propia i en comú de la nostra patria.

L'ideal més arrelat a Catalunya, no obstant parlar-ne poc i posar-lo en pràctica, és aquest, el patriotisme.

En el què més se significa i on els cars llegidors, veurien demostrada la meua afirmació, és a províncies; en mig d'aquest nostre admirable exèrcit que podríem dir-ne de lluitadors; de combatents que, en nombre de uns deu mil